

Taikurin taivas

Viiltoja ja piirtoja - Osa 3
Salaisuuksia ja kuntoutusta

Harri Koivisto

Copyright © 2015

Omakustanne: Taikurin taivas

Viiltoja ja piirtoja - Osa 3 / Salaisuuksia ja kuntoutusta

Kirjan tekstit, kuvat ja suunnittelu: Harri Koivisto

Teoksen sähköinen jakelu ja kaikenlainen tulostaminen omaan ja muuhunkin käyttöön

on ehdottomasti sallittua.

Ja vieläpä oikein toivon sanojen leviämistä.

Lisäksi toivon, kun luet kirjaa, kertoisit siitä minulle sähköpostiin taikurin.taivas@gmail.com.

Ja jos tekstejä jossain lainaat, mainitse nimeni ja vaikka tämän kirjan nimi ja viel' kotisivuni osoite www.piiras.com.

Näin kiinnostuneet voivat löytää lisää luettavaa.

Mikäli haluat käyttää tarinoita kaupallisiin tarkoituksiin, ole minuun yhteydessä tuon saman sähköpostin kautta.

- Harri kiittää

Lukijalle

Tämä on Viiltoja ja piirtoja -kirjasarjan kolmas osa. Tai oikeastaan jo neljäs, sillä kesällä 2014 julkaisemaani Taikurin synty -kirjaa voidaan hyvin pitää myös tämän sarjan ensimmäisenä osana.

Tämä kirja, ja koko suunnitteilla oleva kirjasarja, on noin yhden vuoden mittainen matka Taikurin synty -kirjani jälkeisistä tapahtumista.

Kaikki aikaisemmat kirjani löytyvät alla olevasta linkistä.

Matka on tuonut eteeni monenlaisia tilanteita ja kysymyksiä, joihin olen etsinyt vastauksia. Monenlaista olen löytänyt, ja niistä kerron koko kirjasarjan ajan.

Ja uskonpa vielä, että ei tämä runoilijan tie tähän kirjasarjaan pääty. Taidan olla alussa vasta.

Tässä osassa kuljetaan suurissa kysymyksissä, sekä ihmisen sisäisen ja ulkoisen olemuksen hoitamisessa ja parantamisessa. Selkäkipu jatkuvana kiusana ja sanoja synnyttämässä ja tulevassa häämöttää jo suuri sydänleikkaus kaikkine ajatuksineen ja ihmeineen.

Tarkoitukseni on jossain vaiheessa lukea osa runoista myös **äänirunoiksi**. Niitä luen pikku hiljaa, ja myös ne löytyvät alla olevasta kotisivuni linkistä.

Tervetuloa mukaan runoilijan matkalle.

Toijalassa 8.9.2015

Harri Koivisto

PS. Kirjan muotoilu on suunniteltu toimivaksi tableteilla ja e-kirjan lukulaitteilla. Ja parhaiten laitteen pystyasennossa luettavaksi.

Onnistuu kyllä tietokoneellakin, mutta tekstin asettelu on aika vasenreunainen.

Kirjojen ja äänirunojen linkki:

<http://www.piiras.com/e-kirjat>

Sisälllys

Viiltoja ja piirtoja - Osa 3

Salaisuuksia ja kuntoutusta

Kohtalo	5
1 Ihmisen matka	6
Ihminen on ainutkertainen	7
Suuria asioita	9
2 Tuntemattomien äärellä	14
Yhdellä sanalla	15
Toisella toista	16
3 Sisäisten kuntoutusta	18
Vain kaksi sanaa	19
Hoitava matka	22
Sanojen tehtävä	27
Etsin syytä	29
Elämän taakat	32
Parantumisen avain	35
Kohti terveyttä	38
Olet edennyt	41
Kun toivot ongelmista	42
3 Ulkoisen kuntoutusta	45
Ennen leikkausmatkaa	46
Jos minä kuolen	49
Oi, miksi minä kirjoitin	51
Pysähtyy taikurin sydän	53
Tunne vaikuttaa kaikessa	57
Paino on poissa	63
Kaatuivat ryskyen puut	61
Sisäiseni käsiisi (onnitteluruno)	63
4 Viivyttää ja murtaa	71
Viivyttää viivyttää	65
Murtaa murtaa	66
Ohjaus ja elämän tiet	68

Tulossa (alustava suunnitelma)

- Piirtoja ja viiltoja - Osa 4 / Suurien kysymysten äärellä
- Piirtoja ja viiltoja - Osa 5 / Runoilijan kuolema
- Piirtoja ja viiltoja - Osa 6 / Kohti uutta

04.09.2015

Kohtalo

Kun puhun kohtalosta
kuin elämän ennalta määrätystä kulusta
sen alusta
ja lopusta
ennen aikaa sovitusta

sen tavoitteesta ja kulusta
sen lopputuloksesta

sen unelmasta
mi ihmisen sisälle piirretty on

... tuo kaikki
muodostaa sen kohtalon.

Vaan, onko kaikilla kohtalo
elon suunniteltu alku
tavoite ja loppu
sen unelma ja tulos

ja elääkö ihminen aina sen
vai, voiko hän poiketa tarkoituksestaan ulos?

Niin,
noissa maisemissa kulkee runoilija
etsii syitä ja vastauksia
ja elonsa tarkoitusta.

-Harri

1 Ihmisen matka

07.09.2014

Ihminen on ainutkertainen

Olitko jo ennen

Olitko se sinä
vai, oliko se ... joku muu
min sait sinä evääksi matkalle?

Tulos sama:
vahvistusta
elon suuntausta
opastusta
piirteitä
ominaisuuksia toisen ihmisen
ennen eläneen.

-

Yksi ainut elämä

Yksi ainut elämä.
Ei omaa kehitystä
vaan, yhteistä kaikki
kollektiivista
avuksi muille
tuleville suille.

Ettei ylpistyis ihminen
vaik' tekeekin hän aina sen.

Jos näkee hän oman kehityksen
jo jotain suurta hän olla vois.
Tuo kaikki on otettava pois
ett' jatkumo vapaa ois.

Se on kirja...
toisen ihmisen elämänkirja
jonka evääksi
oppaaksi
matkallesi sait
ja siltä pohjalta sille jatkoa hait.

Rakennat kuin päälle toisen
vaik' harvoin vain yhden
- mutta onhan niitäkin -
rakennat elon monimutkaisen
avulla menneitten polvien
- elon kirjojen.

Ja onhan niillä taakkansa
jos on myös apunsa;
on vaivansa
luonteensa
mallinsa
joist' ois hyvä päästä pois
ett' elo omansa ois.

Vaan, avuksi kaikki kaikillen
menneet tulevillen
ja piirteensä, taitonsa kasvavat
rakentavat uudet tulevat
ja tulevien unelmat.

*

22.12.2014

Suuria asioita

Niin, on asioita
joihin ei kannata puuttua
kun niin moni voi puuttumisesta suuttua
kun vallalla on niin monenlaista toivetta ja uskomusta
siitä, mikä on oikeata totuutta.

Ja varsinkin
kun sitä oikeata totuutta
on niin ani harvassa tarjolla.

- Valtavirrat uskovat harhoja.

Näin on ollut aina
ja näin on aina oleva;
- mennyt, ja tuleva.

Ihminen
on yksi ja ainoa
yhden kerran maailmassa
oppimassa
katsomassa
matkan tarkoitusta.

Tulla ja mennä... tulla ja mennä
harhakäsityksiä
kun ei ymmärretä
tosi tarkoituksia.

Kas, ei tämä maailma
- tämä näkyvä
ole ainoa oleva
ja ainoa paikka
jossa kasvaa ja vahvistua.

Yks' ainoa muoto vain
ihmiselon matkallain.

Kun kaikki keskittyy siihen
ett' ihminen itse ois kaiken napa
ja ylpeys hänen
ett' kasvaisi vain hän paremmaksi
korkeammaksi
suuremmaksi toista
jumalaksi kuin kaiken päässä
kirkaana näkyväksi kuin omien teittensä kautta

ett' ois hän - juuri hän
sitä parasta ja kauneinta
monien elonsa kulkujen kautta

ja rakentaisi kuin arvoasteita
ja tietenkin myös valtaa toisen, alamaisen yli
hänestä tulisi näin toiselle kuin se autuas syli.

Ja näitä sylejä on paljon
vaikkei tarkoitus olekaan
ett' vain kasvetaan ja kasvetaan
kehitytään ja parannutaan yhtenä ihmisenä
yksilönä

vaik' niin mieleen se olisi, ja selittäisi hän
miten kasvanut hän on
läpi monen elämän.

Eikä ymmärrä hän
ett' sai hän yhden ainoan elämän
ja sen tehtävän
varten kokonaisuuden kehityksen
- ei yksilön
oman kasvun ylpeyden.

Ei tämä tyytyväisyyttä poistaa saa
vaan sen, ett' aina vaan on parempaa ja parempaa
ja uutta tulevaa
ett' ois hän matkalla kohti jotain suurta unelmaa.

Vaik', niin hän onkin
- vaan, ei ihmisen itsen unelmaa
vaan, suuruuden
kokonaisuuden
ja kaikki varten sen
- siks' täällä taistellen
ja tietoa, kokemusta keräillen.

Ja silloin ei tarpeeton ole yksikään
sen tiedon kaiken hankkimansa kautta
kasvaa koko maailma ja kaikkeus;
kaikkeuden tieto ja taito
kaikkeuden tunne ja voima.

- Sanoin vaikea kuvata.

Koko valta
ja ykseyden voima ja tahto

kokemus ja tarkoitus, jota ihminen ei nähdä voi
- hän vain pienen osasen kokonaisuuteen toi omalla matkallaan
sit' katoaa ajallaan
ja toinen jatkaa.

Ei ihminen kuvin selitä tätä
ei ymmärrys riitä kuin vain luomiensa kuvien tasoon saakka
ja ei sen yli voi nähdä, ellei sitten näytetä
vaan, ongelma on se, ett' miten!

Ett' oikein näkisi hän
ett' osaisi, voisi
pystyisi hän näkemään
sen todellisen suuruuden suunnitelman
eikä vain kuin tämän ajallisen
minkä läpi hän pyrkii selittämään kaiken.

Ja jos ei se siihen sovi... sitä ei ole
ja pidemmälle näkevä:
Ulos kuvioista kuuleva!
On jo tuomittava!
Ei joukkoon kuuluva!

Pian vaik' poltettava
ettei häiriytyisi tämä kuviteltu maailma
ja sen valtarakennelma.

Siksi kai paras vaieta
kun on jo niin vaikea kuvata
todellinen kaikkeuden unelma.

Ja se mahdotonta ihmiselle on
jo vähäisen ymmärryksen kautta
kun kaikesta ois rakennettava joku rakennelma
jolla vois' selittää: -Näin se on!
...kun se kuitenkin, se selitys
on mahdoton.

Siis, miten selität tämän?
Miten poistat vallalla olevan?
Miten romutat unelman, min ihminen luonut on?

Miten rakennelman
vallan koneiston
ja hierarkian sanomalla: -Ei asia,
kaikki
kuin ei mikään, ole niin, kuin aina uskottiin

yks' yhdellä tavalla siellä
toinen toisella tuolla
ja kolmas täällä
jolle ainoa oikea juuri se.

Miten sanot sen, kun sanat ei riitä
ei yks' piirros, kuva
ei risti
ei tähti
ei yks' kirjakaan...

ei mihinkään mahtuisi maailmaan se kuvaus
mikä kuvaisi totuutta, tulevaa
sitä kaiken unelmaa... mi ON!

Se on ihmiselle mahdoton
selittää
ja uskoa
nähdä ja omaksua.

Siks' jokainen pitää vain omaansa
kaikkeuden pikku osasta
suuntaa ehkä antavaista
ainoana totuutena
vaik' oikeasti, se on vain se yks' neulansilmän läpi
jost' hieman kurkkien hän vähän näki.

- Neulansilmän läpi!

Miten sitten luen tuon
ettei mitään todellista tietoa olekaan
ja ett' minulla on tieto, ettei tietoa ole
on vain toivetta ja unelmaa
ihmisten ajallista kudelmaa
joll' selittää hän
tään koko pienen ihmisen elämän
ja siitä rakentaisi hän näkymän
kuin jonnekin kaukaisuuteen ja suuruuteen

kuin katsella taivahalle
ja sit' sanomalla: -Tällainen on kaikkeus!
kun hän katsoo sitä vain ... neulansilmän läpi.

Hän jotain sieltä pilkottavan näki.

Eli, älä usko mitään, mitä sanotaan
se on vain ihmisen ylpeyttä ja unelmaa
pystyä kuvaamaan: - Näin se on
tämä maailman kokonaisuus.

Vaik' ei se ole ollenkaan niin
mutt' matka jatkuu "jonnekin taivasiin".

Ja kuka selittäisi sen
salaisen kaikkeuden.

Ei kukaan.

*

2 Tuntemattomien ääressä

14.11.2014

Yhdellä sanalla

Kuvasit toista hörhöksi.

Kuinka ihminen
voi yhdellä sanalla
paljastaa koko kuvansa maailman
sielunsa ulottuman

ja mielensä puristavan kahleen
ahtauden
tutkimattoman suuruuden.

Miten yhdellä sanalla
voi kuvata rajatun maailman
pois sulkea tuntemattoman
näkyättömän ulottuman

ja itsensä niin sitoa ajalliseen
ettei ajattomuutta ollenkaan ois
- yhdellä sanalla
on suuri tuntematon
pyyhkäisty olevaisuudesta pois.

Voi, kuinka yhdellä sanalla
voi olla kaikesta niin kaukana
ja kuinka onkaan sen sanan takana
rajattu maailma

kuin olematon unelma
- joka kuitenkin ON!

Olemme niin lähellä
- ja kuitenkin... niin kaukana.

*

14.11.2014

Toisella toista

Jos toisen maailmankuva
on ahdas
pitäytyy vain ajallisessa
näkyvässä
ihmisen ymmärrettävässä

ei se poista sitä
etteikö muutakin olla vois
- se kaikki muu
on vain häneltä itseltään pois.

Mutta,
elää kukin tavallaan;
uskoo Jumalaan
tai on uskomatta
uskoo suurempaan
tai on tuntematta
jos ei näe
vaikka nähdä tulisi.

Ei vallassa se ole näkevän
vaan, näyttävän.

Ei vallassa uskovan
vaan, uskon antajan.

Ja, jos ei ole uskoa annettu
ei ymmärrystä ymmärtää
ei silmää nähdä
niin, minkäs hän itse sille mahtaa
sen mukaan elää hän
kuin elossaan taitaa
eikä näe hän vääntämällä
ei usko käskemällä
ei ymmärrä selittämällä.

Siis, ei kannettu vesi kaivossa pysy
ei annettu tieto
usko
ellei pintaa annettu
mihin tieto tarttua
mihin usko juurtua.

On vain totuttava
ettei kaikkea ole annettu kaikille

vaan, yhdelle yhtä
toiselle toista
ja moni asia maailmassa
on tarpeellista
moni tarpeetonta.

Etsii yksi yhtä, ja löytää sen
toinen kiivailee toisen perään
ja saavuttaa vihdoinkin hän sen
- kuka suuruuden
kuka pienuuden.

Ja, minkä arvon sille antaa ihminen
niin kovin vajavainen
vaik' luuliskin hän olevansa suuri
- ja suurillakin monissa asioissa
edessään suuri muuri.

Siis, ei kaikkea kaikille;
yhdelle yhtä
toiselle toista
eikä se toinen ole sen kummempi toista
- mut' elämä kaikkineen
voi olla suurenmoista.

Ja, toinen vois' iloita siitä
mitä annettu on toiselle
ja toinen siitä
mitä toiselle.

Eikä vähätellä toista
jos toinen ei nää
eikä kadehtia
toisen tehtävää.

Sillä, kummallakin paikkansa auringon alla
ja molemmat
palvelevat
- elämää.

*

3 Sisäisten kuntoutusta

07.09.2014

Vain kaksi sanaa

Kun minä kirjoitin
että, ”astia ois puhdas
ennen uuden voiman laskua”

että, se ois puhdistettava
ennen kuin ois valmista

olivat nuo minulle vain sanoja
vailla voimia.

Vaan, eivät olleetkaan ne vain sanoja
eivätkä vailla voimia
vaan, todellisia
ajallisia
koskettavia
kehoa ja sen takaista
näkymättömien maita;
tunteita
suhteita
elämäntapoja
ajatuksia
ja tulevien kuvia
kaikkea, mi elämää on.

Annettu sana ei ole voimaton
vaan, siitä käynnistyi koulu;
pois riisumista
arvojen uusien asettamista
sisäistä kunnostusta

puhdistusta
ja kehon paikalleen asettamista
kulumien korjausta
vahvistusta
- ja uutta sydäntä
elon pysäytystä, kuin vanhasta pois
ett' uutta sisälle laskea vois

ett' kestäis se
olis vahvempi
valmis matkalle mi viel' jäljellä on
- tahto kuin kohtalon.

Sitä kaikkea oli nuo kaksi sanaa:
”Astia puhdistettava”
jotta ois valmista
laskea sisälle uutta.

Vaan, mitä ihmettä onkaan se
jos keho niin joutuu koetukselle
ettei vanha ratsu - kulunut jo
sitä kantaa jaksa
vaik' ois kuinka tahtoa.

-Se on "uusi voima".

Taas vain kaksi sanaa.

Vaan, mitä kaikkea onkaan se
kun nuo edelliset
vei minut jo niin koville.

*-No, jos riisuminen ja puhdistus oli niin suurta
ja kun kyse oli vain ajallisesta
niin, miten suurta voisikaan olla se
kun puhutaan ajattomista voimista.*

*Sillä, eihän kyse ole muskeleista, vaan sanoista
ja sanojen takaisista voimista
... iankaikkisista
katoamattomista voimista.*

Ja kestäisikö keho kulunut sen
uuden voiman vuodatuksen
sillä, onhan keho se kanava
jolla voima vuotaa ajalle
näkyvälle.

Kas, sana voimallinen on sanottava
maailmalle annettava
ja voima sanan takainen vaatii veronsa
osansa ihmisen
ihmistä kuluttaen.

Ja, jos kestä ei ihminen
sanoja vuodatuksen
hän hajoaa
ratkeaa paikat ja katoaa
hän kesken matkan.

Ja, kuinka kävisi sanoille sanomattomille?
Niitä ei oo
eikä voimaa niiden takaista
ihmistä auttavaista.

Ja, mikä vahinko oisi se
sanomattomille sanoille
kun eivät pääse
avuksi ihmisille.

Ja mikä vahinko ihmisille
apua tarvitseville
jos sana hyvä, auttavainen
ois sanomaton, kaukainen
ei kuuluis korville kaipaaville
ei silmille sammuville.

Siksi,
on keho kunnostettava.

Siksi, on se vahvistettava
uusittava
parsittava
ett' kestäis se
mit varten lähetettiin matkalle
ajalliselle.

Kaksi sanaa valmistukseen
kaksi sanaa lupaukseen uudesta
tulevasta ajasta
ja sen unelmasta.

Kestettävä vain on ihmisen
toteuttaa lupauksen ja palvella
ihmisiä sanoilla
- ja teoilla raskailla.

*

04.09.2014

Hoitava matka

Kuntoutus on turhaa
jos kuntoutettava ei tottele
ellei elämästään poies laita
mi vaivan on aiheuttaja.

Sillä syy säteilee;
joko ulkoinen
tai syvä sisäinen
vaivaa aiheuttaen.

Vaan, ei se ole aina helppo
poistaa tapa
tottumus
tai vaik' ihminen
tai työ
mi sairastavaa koko ajan
vaivoilla, syyllä lyö.

Se poistaminen on työ!

Tai, jos aiheuttaja on kokemus
haava sisäinen
tai jokin pelko kaukainen
vaik' sukupolvien takainen
... niin, miten poistan sen
kuin tuntemattoman jännityksen.

Poistanko sen puhumalla
jos en ees muista
tai tiedä koko asiasta
... vain tunne sisäinen
kaukainen
vaivat aiheuttaen.

Vai, josko meditoin
luotan ett' syvä tuntematon tie
tuntemattomuutta koskettaa
vaivast' vapauttaa.

Voiko vaik' rukous
luottamus ett' Isä hoitaa
vihan, kaunan, kauas karkottaa
- minut vaivoistani vapauttaa.

Oisko noista apu?

Vaiko lääke syvälle ulottuva
kivun pinnast' poistava
elon rauhoittava
tajunnan tuhoava oireineen
- outoine sivuvaikutuksineen.

Minkä teen minä tälle
päivittäiselle vaivalle
joka kipuna kehooni heijastuu
jostain kaukaa?

Jos aiheuttaja on lähellä;
sopimaton ystävä
tai harrastus keholle liian ankara
- se on vain poistettava
jätettävä pois
ettei vaiva ikuisesti seurana ois.

Sillä se!

Vaan, miten sanon hyvästit
sille sisäiselle;
kaukaiselle tapahtumalle
surulle, ikävälle
riitojen runtelemalle herkälle mielelle
pahoille sanoille
silmien polttaville katseille.

Miten sille?
Miten niille sanon: -Lähde!
-Jätä minut rauhaan!
-Luotain pakene!

Ei jää kuin tuo
mi kantautua voi tuntemattoman
kaukaisen luo.

Ei jää kuin tuo!

Äläkä itseäs päiviltä juo.

Vain sana voimallinen
voi yltää luokse salaisien
unohdettujen
piiloon painettujen.

Sillä, täytyyhän ihmisellä jokin apu olla
kuin ase, jolla ulottua
vaik' sukupolvien taa
mi herkkää kulkijaa tänään rasittaa.

On ainoastaan sana!
jolla voi ulottua näkymättömien taa
- ja tuo sana
ihmisen vapauttaa;
taakoista
peloista menneitten polvien
tunteista lapsuuden
kärsimyksistä elon aikaisen.

Sana?

Mikä sana niin vahva olla vois
ett' sen voimalla ois aiheuttaja pois?

Mikä ois se voimallinen sana
ja kellä ois valta sanoa
ett' ihminen vois vaivastaan parantua?

On sellainen mies ollut.
Ollut ehkä useampikin
jolla valta voimallisin
ylitse ajallisen vallan
läheisiä auttaen.

Ja on heitä tänäkin päivänä
salassa
joku kuin huomaamatta
kantaa voimallista asetta
ajan ja vallan yli.

Hän on kärsivälle
kuin vapauttava syli.

Ja sinä, kärsivä
etsi se rakas ystävä
joka voi sanoa
ja sanoilla vapauttaa
kauas syvälle koskettaa
kipujen juurille
pienille tai suurille
ja sanoilla parantaa ne
mit' vaivoja aiheuttaa ajalliselle.

Ja nyt, se salaisuus
mi viel' piilossa ollut on
se salaisuus sanojen kuin kohtalon.

Kas, ei elämä kulje niin
ett' ihminen itse
vois sukeltaa syviin
ja kuin touhuta
parannella siellä
oudoilla teillä. - Ei!

Vaan, sanottujen sanojen kautta
vapautuu salaisia voimia
joilla on valta toimia
ajallisen ja ajattoman yli
- antaa ajalliselle se syli
mitä hän etsinyt on
tietä kuin kohtalon.

Ja sanojen sanottujen takaa
herää kuin polku
joka kuulijan sisälle matkaa;
kulkee syville tuntemattomille
koskee syvälle unohtuneille unelmille
tavoittaa pelot salaiset
elot ankarat, julmuudet.

Ja kulkevat ne sanat
ne voimat sanojen takaiset
hiljaisesti
omien aistien takana
jossain kaukana
näköjen, kuulojen ulottumattomissa.

Ja jos kuulit sinä sanoja
puhetta
vaik' jotain kaunista sanojen kulkua - sinä katoat!
ajasta ajattomuuteen
jonnekin itsesi syvyyteen
ja kulkee kuin hoitava henki siellä
menneitten teillä

ja koskettaa sinne
auttaa tuonne
rauhottaa tuon muiston
pelastaa tuosta pelosta ja pätkähästä
ankarasta elämästä.

Ja kun loppuvat sanat
luetut, kuullut
sinä palajat takaisin tähän aikaan
ja sinä huomaat:

et kuullut sanaakaan
et ees muista sitä tarinaa
sinä vain olit, ja elit
syviä hetkiä koit
sisälläsi terveyttä loit.

- Ja olosi on vapaa.

Jos ihminen sellaisia sanoja tapaa
hän huomaa sen
niitä kuunnellen
ett' jotain hyvää tapahtui mulle

minä kuljin omille teille
enkä ympäristöstä mitään tiennyt
en ees sanoista
jotka minut matkalle laitto
omille sisäisille.

Sellaiset olivat ne voimalliset sanat
jotka voimia liikuttavat
eikä niitä ees sanoista erota
jotka sisältävät voimia
vaan, niillä on valta
salaisesti toimia

- ja antaa ihmiselle
ajalliselle voimia.

*

04.09.2014

Sanojen tehtävä

... sillä, sanojen tehtävä
on syöpyä
sisälle
ihmisen sisälle

ulottua syvälle
salaiselle
miss' moni syy
ja elämän lähde
monen ongelman alkulähde majailee
ja sieltä säteilee
kun saa sopivan kimmokkeen.

Ihminen
on monimutkainen
eikä sitä taida selittää yksikään
mutt' suuntia jo on
- ihmisen syvyys on tutkimaton.

Anatomia
rakenne
jo piirretty on tarkkaan
mutta näkymätön
sen takainen
viel' ihmiseltä karkaa.

Kuka piirtäis kokemukset
kuka kuvata osaisi menneitten kauhut
kuka rakkaudet
tunteet suuret

kaiken sen kuin vellovan
ja aivoin takaisen maailman
kuka käytöksen, oppimisen
kuka pahan sanan
teon sukulaisen.

Millä piirtäisit näkyville sen
ihmisen sisäisen
sen, mi kaikki kaikessa vallitsee
mi ihmistä hallitsee ja ohjailee
- mi oikeasti on se ihminen
min edessäsi näet seisoen
istuen
maaten.

Oi, jos näkisit sinä syvälle
ihmisen sisälle

sinä kauhistuisit kaikkea sitä
ja kaiken sen määrää
- eikä siinä ole mitään väärää.

Sillä, kaikki se
on se perusvoima mi kuljettaa
jos vaik' satuttaa, se kasvattaa
se sisällä rakentaa unelmaa
koko elämän kudelmaa.

Jostainhan se kaikki tulee
- sieltä... se tulee
piirtämättömien takaa.

Se on näkymätöntä maailmaa
vaik' kuin koko ajan näetkin sen
näkyvälle heijastuen.

Ja juuri tuo heijaste on se ihminen
mi näkyväisessä kulkien
elää elämäänsä
suorittaa tehtävänsä.

Ja, juuri tuolla
näkyväisen takana
on se ongelma
mi esille tulee vaivana
kipuna ja sairautena
... ellei sitten ole kyseessä tapaturma ulkoisen
sekin sisälle syvälle heijastuen.

Täss' kaikki heijastelee kaikkialle;
sisäinen ulkoiselle
ulkoinen sisäiselle
toinen ihminen toiselle

kosketus aina myös sisäiselle
syvälle
sieltä taas heijastuen
toiselle
ulkoiselle maailmalle.

Näin kasvaa ihminen
sisälle ja sisältä heijastuen
ja ulkoinen on vain kuori
mi aikanaan maailmalle kuoli

mut' sisäinen, se jää
ja jatkaa elämää
vailla kuorta ainokaista
matkan aikaista apulaista.

*

13.12.2014

Etsin syytä

Etsin syytä sisäisteni vaivaan:

Ei syyllinen ole yksikään sisäinen osa
se vain on heijastuma
kaukaisen
mielen takaisen
ja omien menneitten tekojen
toteutumien.

Eikä auta siis mitään se
ett' keskittyy kaikessa
yhden kehon osan äärelle
ja hoitaa sitä kuin väkipakolla
sillä, sillä
on oma tahtonsa
toimia ja auttaa kokonaisuutta.

Ja jos oireeseen sinä keskityt
katkaiset elon toiminnot
tai vaikeutat sitä
voi seurauksena olla vaikka mitä.

Siks' etsittävä
on syy, seuraus kauempaa
tai vaik' sukupolvien takaa
miss' kerätty, aiheutettu kuormaa
jota elävä nyt sisällään kantaa.

Syytönhän hän siihen on
jos joku menneessä
on ollut tottelematon.

Mutta, kun luonnon laki on
... kulkee näin
on se elävälle kuin väärin päin.

Siks' ainoa keino parantua
aiheuttamattomasta vaivasta
on etsiä ratkaisua, jolla ulottua
sinne kauas kaukaisuuteen
joka heijastuu nykyisyyteen.

Syy on siellä, ei tässä
nyt elossa näkyvässä
... ellei sitten tällä aiheuteta taakkoja
joit' on pakko mukanaan kannella.

Joten,
ulota voimasi tähän hetkeen
ja sen yli

taakse kaukaisuuteen
ain' usean polven taakse
ja pyydä vapautusta pahasta teosta
huonosta menosta
jonka, kuin syyttömänä kantajana
sinä nyt toimia saat
ja mukanasasi kannat.

Ei se kummoinen juttu olla tarvitse
mut', jokainen askele
vie merkitykselle elon
ja sinä rakennat kuin tekojen keon
sen elon vaikutuksen
mi mahdollisesti (vaivat) tulevien polvien.

Eikä kaikki edes tahallaan
pahaa ees tarkoittamalla
eletty vain aikaa tuntematonta;
sotia ja kauhuja
elon selviämisen ratkaisuja
luonnollisia toimia

joista sitten näitä kuormia
joita kannat sinä nyt
ja viel' jälkeesi tulevat
- ei vaikutus ole päättynyt
ei laki muuttunut
- elämän kuin armoton laki.

Ihminen vaivojansa menneistä haki.

Mutta, ano!
Pyydä
ja usko vapautuksen voimaan.

Eihän elämän tahto ole kuin ikuisesti rangaista
vaan, kuin kehokin kaikkineen;
etsiä parannusta
ja korjata matkan vahinkoja.

Samoin se tahtoo tämänkin;
se yrittää
ja auttaa
ja ajallista palvella kaikella tavalla.

Vaan, kun vanhat
sitä suuremmat voimat ja vallat
ovat kuin kantona kaskessa
ei se siitä saa vapautusta
vaan, toimii kuin rajallisesti
virheellisesti
syyttömästi itse sille tulokselle.

Siksi,
ano vapautusta vanhasta taakasta
omasta, ja toisten
jo menneitten

ja anna sisäisillesi vapaus ja apu
parantua taakoista
kehoasi rasittavista
kuin virheasennoista ja niiden heijasteista
kuin salakavalista.

Sillä, heijaste ei ole syy
vaan seuraus, oire

Ano!
Etsi vapaus
vapautus nyt itselle.

Amen.

*

Elämän taakat

Ihmisen elämä koostuu muistoista
tiedoista hankituista
opeista opituista
tiedoista, taidoista
toiveista, unelmista
jotka kantavat sua
ja voimaa antavat

ja samalla kaikki raskaat
sua raastavat
syövät
lyövät
- elon voimiasi syövät.

Niillä mentävä
iloilla kestettävä
toiveilla
ajatusten harhoilla
paetuilla
ja ikävillä unohdetuilla
poies painetuilla

vaik' kaikki
niin ilot kuin surut
elosi monet murut
jotka rakentaneet sinut
ja hetket muserretut
kuvat unohdetut.

Voi, ihminen!
- kuin ihminen parka -
elä, jaks ja taistele
muistojasi katsele
muovaile itsellesi sopiviksi
- sinua armahtaviksi.

Vaik' kuvat kaikki kuitenkin;
alkuperäiset pelot
tunteet
pikku ilojen riemut...
ne tallessa on
kätköissä kuin suuren kirjaston.

Ja jokainen elämä erilainen
hetkien
päivien
unelmien

valtava ketju muistokuvien
mielen syvien
ja piiloon painuneiden salaisten.

Ja tiedätkö, kuinka säteilevät ne
eloosi
päiviisi
kuinka muokkaavat ne sinua
ja miten kohtelet sinä toista
miten toinen minua.

Kaikkea elät sinä
kaiken tuon menneesi läpi
ja olet tänään kuin tuon kaiken summa
ja paljon myös muiden
tuntemattomien
ulottumattomien...

Oi, kuinka kummallinen onkaan ihminen
kuin kimppu valtavan määrän kuvien
ja niiden tunteiden.

Ja nyt...
miten kestät sinä kanssa niiden;
muistojen
tunteiden raskaitten...

Sinä unohdat
piiloon painat ja vaiennat
tai muuten sinä hajoat raskaittesi alla
eikä siinä ilot paljonkaan auta.

Ja kaikki tuo taakka
rakentaa käytöstä
sairautta
ja elon taakkaa kuin salaista.

Ja nyt...
miten saattaisin keventää tuota taakkaa?
Miten muistoja kuin salaisia lievittää?
Miten oikeat ikävät suoriksi
mieltä painamasta
eloa rasittamasta?

Millä, miten ulottuisin
tuonne kaikkiin kaukaisiin?

Miten tuoreisiin
eilisiin
tai vaik' tämän aamuisiin
joista uuden painon matkaan sain
- tai ilon?

Miten surun piilotan
pelon, min sain?
Miten säilytän ilon
josta hymyn pienen huulilleni sain?

Niin, minä kerron sen
miten sisäisen
valtavan määrän värisevien kuvien
väreilevien
ja niiden voimien ja vaikutuksien
syiden monien sairauksien

miten ulotun minä sinne
miten sinä
miten ulotumme kaukaisille
eloa muovaaville muistokuville
ja miten vapaudumme
elon uuden unelmille
elon hetkille suloisille.

Minä kerron sen... jälkeen levollisten unien.

*

Katso alla.

21.10.2014

Parantumisen avain

Parantumisen avain
se on piilossa
salattuna
ihmisen ulottumattomissa.

Siis, se syvin syy
miks' ihminen pysähtyy
vaik' ehkä tuntuis siltä
ettei kärsimykselle ole mitään syytä.

Mutta, syy on!

Aina, jokin syy sairaudelle, vaivalle on
syy kuin kohtalon.

Sillä on tehtävä
tarkoitus
opetus
auttaminen
uudet kuvat
maailmat
vaik' kokemukset kovat
kasvun paikat arvaamattomat.

Eikä aina ees vain yksi tehtävä
tarkoitus;
elon tavan muutos
parannus
tai vaik' auttamiseen valmistus
varustus uuteen
johonkin vaik' suureen.

Jospa kaikki tähtääkin tulevaisuuteen
- ei itses tähden yksin
vaan vaik' helpotus kärsimysten.

Tuo kaikki salassa on.
Vain matkattava
matka
opin tie
ja ehkä lopullansa vast' aavistaa
mihin kaikki oikein vie.

Toteutuu vaik' tärkeä
matka elämän tien.

Ja kun löytyy se
valmistuu tie merkitykselle
mit' varten kaikki tää vaiva
on aika parantua aiheuttajasta

ei vain oireista joit' syntynyt on
jotka juoksuttaneet kuin tietä kohtalon;
 apua sieltä
 toivetta tuolta
auttaisko tämä teko, liike, kalu...

- tärkeinä on säilyttää elämän halu.

Moni temppu
 lääke
 helpotus
hetkin auttoi
parannus
- oireesta, ei vaivasta
tai vahingosta
hoidon aiheuttamasta.

Niin, vaan oltava ois tarkkana
ettei vaivan hoidosta vahinkoa
kas, kun ihminen ei nää
mikä hetkessä on tärkeää

ja tarttuu
suostuu vaarallisiin
eloa vaik' tuhoaviin

ja häiriintyy se
alkuperäinen tarkoitus
kun, vaivan tarkoitus
oli vain suunnan muutos.

Ja tapahtuihan se
mutt' mitä kaikkea mahtuikaan matkalle;
 ihmisten apua
 konsteja
vaik' lääkkeitä vaarallisia
toimenpiteitä vahingollisia.

Kaikki matkalla kaikessa.
Apuja oireissa.

Vaan, varsinaisen syyn parantumisessa
tärkein tapahtuu ajassa
ja koko matkassa:

oppi saatu
kokemus
toteutui jokin syvin
tavoite
tarkoitus
merkitys ja mit' varten
olit ranka kärsimysten.

Ja kun aika on täys:
löytynyt
tapahtunut tuo kaikki
olet valmis jatkamaan
sun matkaa.

Kuin kulkenut oisit
myllyn kiven läpi
kuin mankelissa puristettu
kuin kölin alta vedetty
kuin hetkin vaik' elostasi tapettu
pysäytetty
elo kuin totaalaisesti lopetettu

- ja sitten ... tapahtui se ihme!

Täyttyi aika!

Saavutettiin tavoite!

Syntyi jotakin uutta
mi rakentaa, auttaa tulevaisuutta.

- Ihmiskunnan tulevaisuutta.

Tämä mankeli
toi esiin jotain uutta!

*

26.10.2014

Kohti terveyttä (hiljenny ja kuuntele sivultani)

Jos kuuntelet tämän
ja mukana kuljet
maailmasi kaikelta muulta suljet
ja olet vain...

annat sanojen virrata
sisällesi koskettaa
poskeasi kyynelten kostuttaa
- sanat kauniit sua parantaa.

Kas, sanojen voima
sisälle tunkeutua
syvälle kauas ulottua
näkyväisten ja näkymättömien taa
- ne sanat sinua parantaa

sillä, monia vammoja
kokemuksia
hetkiä julmia, raakoja
on elon matkalla

ja viel' kauempana
sukupolvien takana
jotka kantavat sua
voimaa antavat
ja samalla myös syövät
- tekevät sinussa työtä
ja olet se
joka annat elämän merkitykselle.

Vaan, muistele...

muistatko...

ne raskaat, kun lyötiin sua
kun syötiin sun itsetuntoa, voimaa
kun joku sinua soimaa
eikä anna rauhaa
- sua elämän kovuus palasiksi jauhaa.

Sinä muistatko hetket nuo
kun toivoit
ett' joku suurempi
tulis' sun luo ja auttaisi
kantaisi elon raskaan yli
jossa ois sulle
se levollinen syli.

Muistatko nuo raskaat...
muistele...

katsele kuvia ja rukoile
ett' voisit parantua kaikista
elon raskaista kokemuksista
ja taakoista.

Ja nyt...
kun, kuin salamana kävit jossain kaukana
kuvat hurjat mielessäsi kulki
- tämä muistojen matka
toi paljon saloja salattuja julki.

Oi, miten paljon niitä olikaan
enkä monia enää muistanutkaan!

Eikä nyt taakkaa raskaampaa kuin kantaa jaksat
- tämä elämä
nämä sanat
voivat sinua parantaa.

Ja nyt...
onhan siellä
muistojen tiellä
myös kaunista
lukuisia ikuisia muistoja
joit' et unohtaa voi, etkä tahdokaan
- ne edelleen mieltäsi rauhoittaa.

Ajattele niitä...

Nosta esille yksi - se kaunein
mi tänään sulle suloisin ja voimaa antavin
- se on sinua nyt kantava.

Ja tällä kauniilla muistolla
sinä parannat niitä kauheita
joit' et jaksaa enää ajatella etkä kantaa
- tämä kaunis ne alleen peittää
ja sinulle niistä nyt rauhan antaa.

Ja vapautuu mielesi lukot
vapautuu jännitys mi kiristänyt
kasvojasi irvistänyt
- sinua elämältä sammuttanut

pelottanut
ettet vain koskaan enää
sais kohdata sitä
mikä sinua kuin lokaan vetää.

Ja tämä ihana muisto
- se päällimmäisenä nyt
kun jännitys syvä sisäinen
on himmennyt

ja elämän valo
kuin parantava aurinko
loisti hetken sisällesi ja kosketti
silmiäsi kostutti ja ilmoitti:

- Olet vapaa!

Ja sisäisesi
syvä ihmisesi
suuria voimia tapaa.

Sinua rakastetaan!

Olet vangituista vapaa!

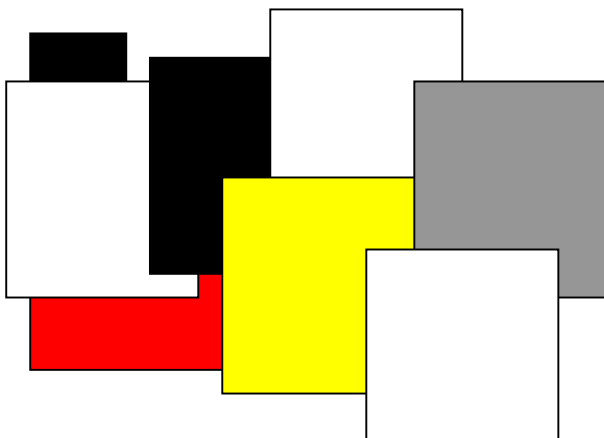
Ja hymyilee taas elämä sulle
kuin vaivoista armahdetulle.

Kiitos suuruudelle!

Ja unohduksen parantavalle voimalle.

Amen.

*

29.10.2014

Olet edennyt

Ja kun olet sinä käynyt
tuon läpi niin monta kertaa
ettei eteesi enää kuvia
mieltä raskauttavia

keskity niihin
jotka ovat viel' piilossa
salattuja
ja etsi niihin apua samalla tavalla
jollain ihanalla muistolla niitä vaientamalla

poistamalla se raskas väreily
mi' mieltäsi viel' salassa kiihdyttää
eloasi kuin huomaamatta kiristää.

... Ja sinä vapaudut nyt myös niistä
piilossa olevista
kaukaisista
piirittävistä.

- Ja olet vapaa!

Ja lopussa
kun kaikki jo kuin valmista
kun ikäviä kuvia ei enää ole ees piilossa

sinä kiität mielesi sopukoissa
ja tunnet
kuinka vapaus on vallalla siellä
tutuilla ja tuntemattomilla teillä.

Ja väreittesi tasapaino sinua parantaa
energia uusi voimaa antaa
ja elämän valoa
tulevan uuden elon ihanaa kajoa.

Sillä, vain vapaudessa voi ihminen kasvaa
ja tätä... on se vapaus
joll' on valta ja rakkaus
minkä sinä tunsit kuin kadoksissa olleen
ja minkä nyt
sinä kuin uutena löytänyt oot.

Hyvää matkaa
elämän valoon!

1.11.2014

Kun toivot ongelmista

Ja kun kuljet terveyttä kohti
kun toivot sisäisten ongelmista
pahoista muistoista sairautta tuottavista
sinä alat toipua
kehosi parantua salaisista vaivoista
taistelun tulehduksista
taakoista, joita kuin salassa kantanut oot.

Sinä alat uudistua
kehosi saa voimansa takaisin
asemansa sinua auttavana
kantavana
- siinä tarkoituksena
joka sen tarkoitus on
alkuperäisen kohtalon.

Ja silloin kun se toimii
- kun se toimia saa
ja yhä vähemmän, kun ulkopuoliset turhat sitä rasittaa
se saa elää ja toimia
rakentaa ihmiselle voimia
jolla on vastuksia kaikkia ulkopuolisia vastaan
ja silloin se hoitaa kuin lastaan - eli sinua
ja kantaa sua kaiken pahan yli
... toimiva keho on sinulle
se parantava syli, jota sinä tarvitset.

Ja kun luotat sinä siihen
se toteuttaa saa
sitä alkuperäistä tehtävää ja tavoitetta
joka sen tarkoitus on

- olet silloin puhtaasti kädessä sen kohtalon
mihin lähdit kerran
min päätit toteuttaa
tehdä tarkoitusta tään ajallisen matkan
ja olla terveenä ja vahvana
tään ajallisen matkan ajan

nauttien
ja iloiten kättesi töistä ja teoista
elon aikaisista tarkoituksista ja lupauksista
jotka antanut oot
kun matkaat rauhaisasti sun kohtaloon
- kuoloon ajasta pois
silloin elämä onnellinen ollut ois.

kuormia, vaivoja raskaita
sillä moni asia terveyttä syö
- terveenä pysyminen on keholle raskas työ.

Ja mieli virkeä on tärkeä
sillä, sieltä lähtee oikeasti kaikki.

Jos järkkyy se
se vaivoja jo pian tuo ihmiselle
ja häiriintyy kaikki toiminnot kehon ja mielen
muuttaa se kielen
ja sammuttaa silmän kirkkautta ja elon rauhaa
kun sisällä koko ajan paineet jauhaa.

Ihminen ei saa enää yölläkään rauhaa.
Ja hän jo hiljaisesti
ennenaikaista kuoppaa itselleen kaivaa.

Eikä silloin niin suurta hyötyä ole ravinnostakaan
vaikka kuinka oikeasta
ja elo raskasta ja rasittavaista
surua, murhetta täynnä
ja painetta yli voimien käyvää
- elämä pian köyhää ja iloa vailla.

Lepoa ja rauhaa
sitä ihminen kuitenkin niin suuresti kaipaa.

*

3 Ulkoisen kuntoutusta

06.09.2014

Ennen leikkausmatkaa

(Oman intuition tärkeydestä)

Kuntoutus on tärkeä
kuntoutus ennen matkaa
sillä sen jälkeen jää paikalleen
eikä siinä silloin avata
jännityksen paikkoja.

Paikkojen tulee olla avoinna
liikkua vapaina
ett' kuntoutus jälkeen sen
on mahdollinen.

Siks' on oma ohjaus on oikea.

Mutta, toisen ohjaus
- vaik' asia on oikea;
on kaikella aikansa auringon alla
kaikella paikkansa kartalla.

Sillä, oikea asia väärällä ajalla
ei ole oikea, vaan väärä
se voi silloin eloa häiritä.

Mutta, aika oikea
kaikki mukana toipumisessa
parantumisessa, paluussa
takaisin matkalle mist' hetkeksi sammutettu
on tärkeä
- ja alkaa tehtävä.

Siksi tämä kaikki nyt
koska, vanha on päättynyt
ja alkaa uusi kuin alusta
kohti lupausta.

Oma ohjaus aina on ylitse muiden
sillä kaikki eivät aina
näe kaikkea
eivät aikoja
ei paikkoja matkalla
ei tarkoituksia, hetkiä kohtalon
vaik' asia oikein on.

Tässä kuuntele itsesi ääntä
se on tärkeä

sillä, tie on sinun
ja hetki tää
mi tuleviin jo tähyää.

Ei ole epäselvyyttä
on vain se tehtävä
ja asia on oikea
mutta tulee olla tarkkana
ja seurata kokonaisuutta
ja tulosta
joka on sun mukana.

Olet matkalla!
jo kaukana
ja matka on tallella
eikä katoa se
kesken taipale.

Lupaus suloiselle: -Parane matkalle!

Ja valmistaudu matkalle
kaukaiselle
miss' kohtaat synnyt syvät
miss' ratkaisut hyvät
ja sanojen maa
mi kantaa sua mukanaan.

Ei pelkoa!
Pelko pois!

Miten muuten kaikki
viel' mahdollista ois.
Sillä, elämän ehdot ja rajallisuus
on aina seurana
mut' niitä voi jo muokata ja korjata.

Siks' koettava se
valmistuttava matkalle
min aikana vasta tapahtuu se
miks' lähdit sä matkalle.
Turvalliselle.

Turhat pois
ja uutta sijaan
sillä, aika ankara
koettelee kehoa
- ja kuluuhan se
kun alistettuna on ajalle kuluttavalle.

Ei sitä kukaan vastustaa voi
ja kullakin ain' kellot ajallaan soi

mut' muotoilla jo voi matkalla
hienoa kehoa
ja tutkia ajatonta
sen takana.

Kas, siinä
on matkalle tarkoitusta.

*

06.09.2014
(ajatellessani tulevaa leikkausta)

Jos minä kuolen

Jos minä kuolen...

minä taistelen vastaan sitä
vaik' tiedänkin sen:
vaik' tekisin mitä
en päivää lähdön muuttaa voi
silloin minulle, vuorostaan
muuton kellot soi.

Mutta, minä taistelen vastaan sitä
mitä kaikkea
elon aikaista
olen saanut vaurioita
ja toivon pysäyttäväni ne
ett' oisin lopun ikäni terve

Ja kuten jo kirjoitin aiemmin:
"Miten täällä
loppusuoralla
on yritettävä viel' korjata
elon aikaisia vammoja."

Mitkä ravinnosta
mitkä jumpista
mitkä töistä raskaista
mitkä liiasta istumisesta
ja ennen kaikkea sisäisistä vammoista
eloni aikaisista.

Ja miksei viel' kaukaisemmista
sukupolvien takaisista
jos se lie mahdollista ois
poistaa noiden kaikkien säteilyt
viimehetkiltä pois.

Ja, taistelen minä tähden myös senkin
ett' sanojenkin virta jatkoa vois
ett' kirjoiksi kuuluville
sanani viel' kulkeutuis.

Sitten vasta
minä huokaisten lähtisin pois.

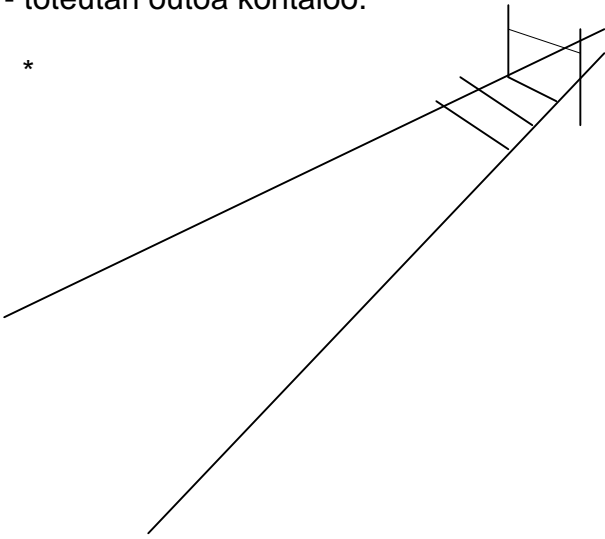
Ja tätä minä taistelen
vaik' uhkia kaikkia;

oman kehon
ja kaukaisia
maailman tapahtumia
ja mitä ties' viel' uusia
selkkausten ulottumia.

Mutta, sanojen tie
on mun tie
ja se minua vie

eikä omis' käsis' se kuitenkaan oo
sillä, niin tunnen
- toteutan outoa kohtaloo.

*

11.09.2014

Oi, miksi minä kirjoitin

Minä kirjoitin kerran...

-Oi, miksi minä kirjoitin!

Minä kirjoitin kerran
että, "astia on puhdistettava
ennen kuin siihen voi laskea
mitään uutta."

Tuon kirjoitin muuttaessani tänne
uuteen kotiin
uusiin maisemiin
uusiin tehtäviin
jota varten kaikki tää vaiva
- elon muutoksien vaiva.

Niin, minä kirjoitin
ett' astia oi puhdistettava jotain uutta varten
uutta tehtävää varten

sitä varten
miks' elämään ylimalkaan tullut oon
miks' kasvanut tänne kuin kohtaloon.

Vaan, en ymmärtänyt
mitä kaikkea nuo pari sanaa on tarkoittava
- "astia puhdistettava".

Se on siis puhdistettava
uuteen kunnostettava
vanhat pois kaavittava
ettei uuteen tulisi vanhasta makua.

Apua!

Oikein kaavittava
raavittava
ett' astiasta tulis puhdasta.

Ja sitä kaikkea
olen nyt saanut kokea jo toista vuotta
kun, kuin tyhjästä tuli ylleni vaivoja
joiden tarkoituksena on putsata
ja valmistaa astia
sitä jotain uutta varten

ett' oisin ymmärtäväinen
ja herkkä
ett' soisin viel' kauniimmin
viel' puhtaammin
 uusin mielin
 ja uusien kielen.

Ja ett' tulevassa
viel' kestäisin sen
mit' varten täällä taistelen
eteen sanojen
ja sanojen tehtävien.

Näin minua voi ymmärtää
- runoilijaa
ja sen tietä
ja kaikkea tätä
mitä varten mä kärsinyt oon
ja mitä varten
viel' kuljen kuin kohtaloon

jossa **sammuu hetkeksi runoilijan sydän;**
uudistetaan aukko
 miss' virtaavi veri
vaihdetaan putki
 mi elossa kärsinyt
ja aukaistaan
 mi estää elinvoiman kulkua
mi pian vois vaikuttaa sulkua.

Täss' rakennetaan uutta
ja kunnostetaan vanhaa
ett' jaksais, raukka
viel' jatkaa matkaa

ja tehdä sen tehtävän
mit' varten täällä nyt elelen;
varten sanojen
 ja sanojen parantavien voimien
varten tarkoituksen
 mi mun osani on
- toteutan kuin elon kohtalon.

Sen, mi minulle lähteissä annettu on.

08.09.2014

Pysähtyy taikurin sydän

Pysähtyy taikurin sydän
pysähtyy menneistä teistä
kuin merkiksi vanhan ja uuden
menneen, ja tulevaisuuden.

Kuvainnollista
- ja totta
vaik' ei pysäytäkään se elinvoimia
- toimia
on se kuitenkin merkki
hetki elämän
mi kertoo vanhan päättyvän.

Vaan, on se paljon muutakin
valmistuu astia puhtahin
ja uus'
jonka varassa jatkuu ajallinen
- ikuisuus.

Se on merkki
kuin pimennys
min aikana alkaa ystävyys
kanssa uuden uskollisuuden

joss' lupaa hän
ken näkee sun tehtävän
ett', minä olen tässä
sun rinnalla värisemässä
ja kantamassa
voimaa antamassa arkeen ja uuteen
matkalla tulevaisuuteen.

Se on hetki
se on suuri
miss' kohtaa voima ihmisen
tieto
taito tekojen
ja voima ulottumien näkymättömien.

Miten kuvata se
kun toisen elämä
annetaan toisen kädelle
miss' ajallisen voiman keskus
otetaan käytöstä pois
- kuin kuollut ihmisen ranka ois.

Vaik' tekniikka ihmeellinen
hoitaa sillan menneitten - tulevien
on se silti hetki
kun pysähtyi kaikki
ja alkoi uus'
elon mahdollisuus
miss' kestettävä on viel' kaikki
mi annettu
luvattu matkalle.

Ei pelätä sitä tarvitse
siin' voima voimalle hetkeksi kättä lyö
ajallisen ja ikuisuuden yhteistyö.

Sillä, ilman toista
ei ois ihmisille toista

ilman ajallista
ei ois ikuisuutta

ja ilman ikuisuutta
ei ois ajallista ulottuvuutta.

Se on kuin kohtaaminen kahden ulottuvuuden
vaik' kaikki onkin yhtä
- ilman toista ei ois ihmisille toista.

Silmä näkee teon
sormet tekee tehtävän
näkee ajallisen

vaan, kuka näkee takaisen
taakse näkyvien
iankaikkisuuden ihmeiden
joss' joukot valvoo ja kättä ohjaa

elää myötä ja valvoo
kun toinen unessa nukkuu
ja vaihtaa kuin maisemaan uuteen
herää tulevaisuuteen jälkeen sen
unen
kuolon
hetken ikuisen.

Sellainen paikka on ihmisten tutkijalle
ikuisuuksien kuulijalle hieno hetki
kuin jännittävä pikku retki

ulottumasta ulottumaan
unohtumattomuudesta unohtumaan
menneitten kuvista tulevaan
- jonnekin kauas ihmisen unelmaan.

Se on! matka unelmaan.

Se on kuin uni
joss' ollaan kaukana poissa
jossain unien maissa
oudoissa kartanoissa
mut' jonka telakka on maissa
odottamassa paluuta.

Vaan, tässä unessa
on telakka sammuneena
ja henki on vapaa
- hän outoja kaukaisia tapaa.

Ja jos onkin vain se hetkinen
on se kuitenkin hetki ikuinen
ja ikuisuuden aika on ajaton
- näkyvällä vain aika on.

Yks' päivä
yks' hetki
voi olla kuin tuhat vuotta
ja tuhat vuotta kuin yks' hetki vain
jonka elon pysäyksessä kokea sain
kun, elin
kuolin
vaihdoin ajasta aikaan
ajattomaan aikain taa.

Siin' ihminen ikuisuutta koskettaa.

Siin' runoilija matkustaa ajast' aikain taa
ja palaa hän matkaltaan
vaan, mitä kaikkea tuokaan hän tullessaan
mukanaan;
sanoja taivaan ja sanojen maan
hän ihmeitä sanoillaan avaa.

On se niin, Thanos (leikkaava kirurgi)
ett' runoilija lähtee sun kanssas matkalle.
Tosin, sinä jäät kentälle
olet siinä kun minä lähden

ja olet siinä, kun minä palaan
- minä matkallani tuntemattomia tapaan.

Ja kun minä palaan
minä kaikkea uutena halaan.

*

08.09.2014
(junassa Toijalasta Tampereelle)

Tunne vaikuttaa kaikessa

Samoin
kuin, jos kirjoittaa sanoja rakkauden vallassa
se tunne vaikuttaa kaikessa
sanoissa
lupauksissa

niin, aivan samoin
kipu
pelko
vaikuttavat sanotuissa sanoissa
jarruttaen
kuvastaen maailman kuvaa
min kipu, pelko muuttaa.

Mutta, kuten rakkaudessa
sen syvässä tunteessa
voi yltää ylemmäs
kuin ylistävälle tasolle

samoin, kivussa ja pelossa
voi ulottua alemmille tasoille
tuntemattomille
näkymättömille ulottumille.

Eikä ylhäinen
tai alhainen sana
ole toisistaan kaukana
sillä, kyseessä kuitenkin sama maailma
- kulma vain on toinen katsella
maailman näkymättömän ulottumia.

Siis, tunne
kipu katkera
tai pelko ihana
tuo näkyville sanoja
joit' muuten ei näkyville saa
- sanat taivaitten aukeaa.

Siks' on kipuja
ett' vois ulottua
yhä ylemmäs kuin alhaisen maan
ja rakkaus taivaita tavoittaa.

Vaan, näkyväisen taivas ja maa
on toinen kuin on näkymättömien
mi iäisyttä tavoittaa.

Siks' tunne herkkä
ilon, surun
rakkauden, pelon
ain' ihmeitä aikaan saa
näin runoilija taivaitten taivaita
sanoillansa tavoittaa

ja sanoja saa
mit ihmistä rakentaa
ja samalla
hän itseänsä vahvistaa.

*

16.09.2014

Paino on poissa

Minä tein sen!

Eron.

Syöjä on poissa.

Sairauteni aiheuttaja

ja vaivojeni todellinen syy.

Elämäni vapautuu

ja uusi alkaa

- se kaivattu ja kauan odotettu.

Tulppa on poissa! Olen vapaa.

- Oi, olen vapaa!

Sisäistäni tunnustelen;

tyhjä tila

värisemätön mieli.

Täytyminen on poissa

sisäinen pakote ja huoli

moni asia hetkessä minussa kuoli.

Vain muistot jäi

ja käten jäljet ympärilleni yhteisten hetkien.

Paino on poissa

hengitys keveämpi

rauha...

jokin rauha viel' ymmärtämätön.

- Sisälläni tyhjiö.

Kehoani kuuntelen

tunnustelen;

onko rento

onko jännitys poissa

se syvä sisäinen

onko ulkoinen.

Ajatuksiani kuuntelen;

onko tilaa sielläkin

onko nyt vain omia

ei toisen ulottumia

ei toisen ajatuksia.

- On hiljaista.

Päässäkin rauhallista.

Keho keveä
jotenkin veltto, taipuisa

- On niin ... hiljaista.

Vaan, onko kivut poissa
ees vähentyneet
jännitykset
kiristykset
seuraukset sisäisen tilan
ristiriidan
- elämän ristiriidan;
ulkoisen ja sisäisen
ajallisen
ja iäisen.

Onko tunnetta niistä
helpotuksesta?

Hiljainen hetki
- on aamu ensimmäinen.

- Tyhjiö.

Jotain poistui.
Tuli vapaus.

Katkesi kuin napanuora entisiin
nyt menneisiin
... ja vain hiljaisen hengityksen kuulen.

Minä paranen, niin luulen
ja kuin sormien painalluksen selässäni tunnen.

*

20.09.2014

Kaatuivat ryskyen puut

Niin kuin pihasta kaatuivat ryskyen puut
niin kuin karsittiin vanhoja pois
niin sinunkin sisälläsi
kuin vanhat luut
ett' tilalle uutta rakentaa vois.

Ja jos ongelmia joku hetken tuottikin
se jo pian korjattiin
uutta valoa ja kepeää ilmettä
sisälle päästettiin.

Näin oli sun tonttisi
kuin oisit sinä itse;
vanhat pois
ja tilalle uutta
ett' tulisit sä valmihiksi.

Valmihiksi siihen
mi tarkoitus ois
mut' ennen sitä
on otettava monenlaista vanhaa pois.

Sillä, ei niillä
vanhoilla ja painavilla
voi suorittaa sitä
mistä vielä kyselet, että: -Mitä?

Aika näyttää sen
mit varten tääll' tontteja putsailen
sisäisesi maita ulkoisten
varten tulevien tehtävien.

Näkyvät ne jo
vaik' eivät näy vielä
- aikajanalla ovat ne siellä
kurkkivat jo
kuin urkkivat: - Missä on ne perustat?
min päälle laskea voi
tään työn
min kohtalo soi

Näin kulkevat rinnan
sisäisten työt ja ulkoiset
rakentuvat uudet
kun vanhat on alta pois

- on tehty tilaa
ett' uuden laskea vois
päälle sen
mi uudelle nyt tilaa antaen
vanhoista puhdistuen.

Ei tässä mitään uutta auringon alla
näinhän se kulkee kaikkialla
miss' valmistetaan uutta
miss' rakennetaan tulevaisuutta.

Kaava on sama
ja kipunsa kaikkineen
ja vaivansa ain aloittaa
uutta tulevaa.

Joten, kestä viel' hetki
ja kuntoudu vaivoistasi
että jaksat taas
kun lunta on maass'
aloittaa ja kuunnella
uutta puhetta

ja kirjata! ... kirjata!
maailman kuvia
sisäisiä ja ulkoisia
salaisia ulottumia

joill' voimia palvella
ajallisia
ja ajattomia.

Sillä, sanoissa on voima
- ei sanoissa
vaan, sanojen takaisissa voimissa
ihmistä koskettavissa
voimaa antavissa
parantavissa.

Ja mikä on se sana
miss' on se voima
... sit' ei ees huomaa ihminen
kas, se voima on salainen
- sanojen takainen.

22.09.2014

Onnitteluruno
(hierojalleni, auttajalleni)

Sisäiseni käsiisi

Sisäiseni käsiisi
mä sulle annan itseni
sormillesi iloksi
itselleni nautinnoksi.

Sinä näet
tunnet
tiedät
sinua henget vievät
katsettasi ohjailevat
sanoin
kuvin
kuuluvin
kuin unikuvin suloisin.

Johti voima suurempi
suuremman pienen luo
halauksen antaa tuo
ja sanoin, viestein toivottaa
suuntaa tulevaa
ja hyvää elämää.

Rohkaisee kohti unelmaa.

Sellainen on hän
kenest' sain mä ystävän
rinnallani kulkevan
silmiin nauravan.

Oi, viel' nuoren unelman.

Sulle Onnea nyt toivotan.

-Taikuri taivahan

*

4 Viivyttää ja murtaa

22.09.2014

Viivyttää viivyttää

Ei paranna
vaik' antaa mennä
antaa tehdä, toimia
selvitä askareista
matkoista
apua hakevista.

Ei auta! ... tuntuu siltä
vaik' tehty yhtä, tehty toista
muokattu ulkoista
ja syviä kosketeltu
luovuttu syistä joista;
arjen peloista
vaivoista.

Vaan, liekö jossain viel'
on syvemällä syy
jonne apu arkinen
harvoin ylettyy.

*-Sanojesi kautta kaiva
raivaa tiesi syvemäs
siel'
viel'
hehkuu
polttaa lies
ongelmia aiheuttaen
kipuja ulkoisen
sisäisen sydämen
astiaasi liaten.*

-Kaiva se, oi enkele
kerro, mikä polttava
on mennyt kokema.

*

25.09.2014

Murtaa murtaa

Murtaa, murtaa
kuin kappaleiksi hajottaa
nöyräksi tekee
kiitolliseksi joka askelesta, minkä ottaa saan
- minkä ottaa voin.

Kuin uudeksi
uudelleen rakentaa
tätä vanhaa;
monia virheitä tehnyt
väärin liikkunut
itseä kuluttanut
huonosti hoitanut
vaik' yrittänyt vauhtia antaa.

- Virheet vaivoja antaa.

Ja nyt
kuin vielä lyötyä löis
monenlaista otettu pois
vaik' onkin sallinut elon arkisen
välttämättömän tekemisen.

*-Sinä näet noin,
vaikka näetkin jo
ettei putsaus ole riisumista
vaan, pukemista uuteen
valmistusta uusiin
tuleviin tehtäviin.*

*Ihminen niin herkästi ajattelee
ett' riisuminen kyseessä ois
kun otetaan monia pois
vaik' oikeasti
kaikki on pukemista.*

*Pukemiseen liittyy riisuminen
sillä, eihän uutta voi pukea vanhan päälle
- se on otettava pois
ett' uudet vaatteet päälle pukea vois.*

*Näin on elämässä kaikessa
ja aina
elon hetkinä myös raskaina.*

*On vain nähtävä ja ymmärrettävä
kuin suuremman hyvä työ
vaik' tuntuisikin siltä
että hän vain lyö
- ja viel' lyötyä lyö.*

*Vaan, ei se ole niin
pukeminen riisumisineen on hyvä työ
ja kiitoksen, kunnian kellot
ain' päälle lyö.*

*Ja kaikuvi viel' kauas
ne hyvät teot ihmisen
elon merkillisen
ja kaiken hyvän tarkoituksen*

*min läpi sinä kävit
kun kaikkea tätä kaunista
matkallasi näit ja koit.*

*Käsiss' suuremman merkityksen
sinä elämään uutta loit.*

*

30.09.2014

Ohjaus ja elämän tiet

Minä kirjoitan, kirjoitan sanoja
kuin ulkoisia ulottumia
kuin toisille
vaik' itse olen niin lähellä
- sanat itselle.

Itselle myös
vaik' kauttani toiselle lähetän.
Oi, sanat - tee oma työs!

Siks' kuunnella tulisi itsen ensin
oisko sanoissa ohjaus mun
etten vain luulisi
ett' ne vain varten sun.

Siis, minulle!

Mitä sanovat ne ensin minulle
mitä varten tulleet
mitä ohjaavat
mitä tarkoittavat, ja miksi;
ohjaukseksi
opastukseksi
varustukseksi tielle
etten karkaisi omille
... mikä niin helppoa ois
ellei opastus tarkka rinnalla ois.

Ja se opastus puhuu
sanoin säätelee
tuntein, kivuin määräilee
yrittää tulla ymmärretyksi
tahtonsa esille tuoda
ja ellen kuule, ymmärrä
saan seurauksen karvasta kalkkia juoda.

Kuuntele merkkejä
lue sanoja
tutkiskele kipuja
muistele, mistä ja milloin
ja missä on vaikeata
olla mukana.

Missä sana ohjailee
missä tunne herkkä sisäinen kuiskailee
missä kipu ankara
estää olemasta mukana.

Ne on merkkejä
joissa tulee olla tarkkana
ettei kipu, vaiva - jarrutus
ois ainaisena seurana.

Sillä, ellet itse kuule, nää
mikä sinulle on tärkeää
saat kärsiä vain
ja vaivat jatkuvana seurana.

Mutta, jos kuulet ja näät
tunnet kivut ja paikat
otat kuuliaisesti hatkat
etkä enää seuraa niitä
miss' maailmassa kuin mikään ei riitä
- sinä paranet
vaivoistasi vapaudut
ja saat elää onnellisten tietä
sitä, mist' et vielä paljon tiedä.

Tietä on oiottava
pois laitettava sellainen
miss' kuljet vain kipuja huokaillen
ja tekemättä jo moni, mi tehtävä ois
jää tekojen kartalta pois.

- Se suuri vahinko ois.

Joten, tarkkuutta matkalle
ja kuulevia korvia
ja keho tarkka anturi
merkkejensä antavi
korville kuuleville
ja elon matkalle.

Näin on piirretty yks' sairauden kulma
todellinen syy on edelleen suuri pulma
itselle
ja maailmalle
ihmistä hoitavalle.

Sillä, oi miten paljon hoidetaan
oikeasti vain oiretta

ja se sisäisen syy syvin
ei voi hyvin

ja sieltä
jokin voima ihmistä suurempi
toivoo
 pyytää
 huokailee
käskee
 komentelee

sit' tarttuu jo lujemmin
kun tahtonsa on:
toteutus suuremman kohtalon
min ihminen
sisäisensä tunteen, äänen unohtaen
on ajautunut merkityksestä pois
kun elämä kuulevan
jo toisin kulkenut ois.

Sen kuullut on kyllä
hiljaisesi haaveillut
suuntansa, tahtonsa joskus todennut
- sen ohittanut
sit' unohtanut
kun maailma muuta tarjonnut;
 ajallista
 kartasta kaukaista

siitä sisäistä huolta
elo ristiriitaista
josta jännityksen kautta sairautta
elon tarkoituksettomuutta.

Tämä on vaikea
ja elo oikukas, ankara
tarjoaa vaihtoehtoja sijaan sen
mi toteuttaisi merkityksen.

- Eksynyttä lääkitseen.

Vaan, kuka osaisi oikein kulkea
kuka suoraan unelmaan
ja, onko lie ees mahdollista se
olla niin herkkä kuuliaisuudelle.

Sillä, jos tie suora
ja merkitys kirkas edessä vain siintelis
ihminen kuin liitelis elonsa päivät.

Missä silloin ois kokemus, koulutus
missä oppi, avuttomuus
missä paluun ihanuus

missä hukkaus, löytö
pelastuksen riemu ja viisaus
missä elon ymmärrys?

Ei sitä ois
jos elon mutkat kaikki
ois ihmiseltä pois.

Siksi,
oi, jos elo liian helppoa ois
kuinka paljon oisikaan
elon viisautta pois.

*

Siis... ja huokaus

*-Ei matka oikeasti
ole viel' ees alkanut
- tämä on ollut vasta sen kuin tapailua
kaikua kaukaista sen todellisuudesta
min tavoitat sinä vielä*

- sillä uudella tiellä.

Osa 3 - loppu -

Jatkuu osassa 4.